

По-скоро, негубете време, но идете питайте и распитайте, та белкимъ честъта ще ви помогне отнѣйдѣ.

Тогава тѣ са растичахъ у града, а едни слѣзохъ на пристанището, дѣто са научихъ, че тамъ имало една гемія съ *кюляфи*, и завчасъ отидохъ при търговчето да го молятъ, за да не заминува, но да почака до утрѣ, че тѣ щѣли да прѣкупятъ стоката му.

На другій день, щомъ съмна и Евреитѣ сѣ трупахъ на брѣга, щото покрай морето неможѣше да са види никой освенъ Евреи. Сичкитѣ са растичали по улицитѣ и питатъ са единъ другій: »имали іоше«.

Всичкитѣ корабленици неможѣхъ да смогнатъ да продаватъ съ умѣрена цѣна; но на вторія день като видѣхъ, че купувачитѣ сѣ са надпрѣварятъ, тогава подкачихъ да продаватъ скжпо, а на третій день іоше по-скжпо, дордѣто всичкитѣ *кюляфи* са свършихъ до единъ.

Тогава сѣ оттеглихъ съ корабля си на вжтрѣ по морето, но Евреитѣ и отдалече викахъ: „*вармж бизеде кюляфъ*“? Но като видѣхъ, че неостанали, а тритѣ дни са минахъ, които неможяхъ да си купятъ отъ онія *кюляфи*, зехъ бѣди аби, та си скърпихъ по единъ такъвъ кюляфъ.

А младото търговче, което бѣше са отчаяло и щѣше да са удави въ морето, като натрупа доволно иманіе, за което никакъ сѣ ненадѣяше, благодарѣше на Бога и молѣше го да поживи на много години благодѣтеля му, славній Калифъ и самодържець Африканскій.

На другій день, щомъ съмна, младото търговче отиде при царя, комуто са поклони, благодари му за доброто, що направи; послѣ му рече: »ела да видимъ, царю честити, какво ще правимъ толкозъ срѣбро и злато, ще го дѣлимъ ли, или какъ заповѣдашь ваше величество?« А славній Калифъ и милостивій царь отговори: »иди си съ богомъ; азъ нещъ нищо, нито са стой да земамъ чуждото, що го е спечелилъ другій; иди си и благодари на Бога, който та е управилъ да